

متن پرسش

عرفانی که زود و ساده و بی دردسر بدست می‌آید عرفان نیست بلکه شیخ و مریدبازی و اباحه‌گری است. عرفان به احکام شریعت عمق می‌بخشد تا با یقین (و نه سطحی) انجامشان دهیم. طریقت راه باطن و عالم درون است نه سرگردانی در کثرتها به اسم عرفان! عرفانی که با اباحه آشناست اسمش هوس نفسانی و شیطانی است نه عشق رحمانی و عرفانی. عرفانی که به ما توجیه رفتارهای زشتان را یاد می‌دهد همان زینت دادن شیطان است. ارضای هوسهای نفسانی به اسم عشق و فنا گناهی نابخشودنی و مضحک است. وقتی عرفان از شریعت جدا شود، نه عمق بلکه پوچی مقدس‌نما پدید می‌آورد. چنین عرفانی، که با اباحه‌گری و توجیه گناه همراه است، در واقع انکار مسیر تزکیه و تسلیم است؛ یعنی همان چیزی که عرفای راستین از آن گریزان‌اند. شریعت پوست مغز طریقت است و میوه بی‌پوست فاسد می‌شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً همین‌طور است و عرفای بزرگ برای هرچه بیشتر نزدیک شدن به عمق شریعت الهی، به آموزه‌های عرفانی ورود می‌کنند تا هرچه بهتر متوجه زیبایی‌های دریچه‌هایی شوند که شریعت الهی در مقابل انسان می‌گشاید. آیا نماز را با نگاه عارفانِ واصل خواندن، مانند نمازی است که ما می‌خوانیم؟! موفق باشید